

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. | Egy óra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

A költségvetési vita.

A képviselőház egy heti vita után letárgyalta a költségvetési javaslatot általánosságban. A költségvetési javaslat az általános tárgyalás alapjául nagy többséggel elfogadtatott.

Az egy hétig tartó vita sok jelentékeny és figyelemre méltó mozzanatot tüntet fel. Figyelemre méltó jelenség már az is, hogy a kormánypárt hallgatag táborából is többen állottak ki a küzdőterre, s maga a „generális“ nem kevesebb, mint négy nagyobb beszédet mondott.

Az ellenzéki pártok vezérszónokai a lefolyt vitában nem csak a javaslat s a pénzügyi helyzet, hanem az egész politikai közélet, s főképp a kormány egész politikai programja felett beható és nagyjelentőségű kritikai beszédeket tartottak.

Hely Ignác a függetlenségi párt és Horánszky Nándor a mérsékelt ellenzék határozati javaslatának benyújtása alkalmával mondott nagy beszédekben élénk vonásokkal rajzolták meg azt a képet, melyet Magyarország közléte a Tisza kormány politikai rendszerének keretében mutat.

Az ellenzéki pártok most említett vezér szónokai nemcsak a költségvetési javaslatot, s az ország pénzügyi helyzetét világították meg, hanem kiterjesz-

kedtek az összes politikai, társadalmi és közvagyonosodási közkérdésekre, s meggyőzőleg mutatták ki, hogy a nemzet anyagi és intellektuális erőforrásai a kormány által mértéken túl használtattak ki, de azzal szemben a nemzet közszükségletei nem elégítették ki, fináncziális helyzete nem javított, sőt a kormány által újabban inaugurált takarékosági politika téves alkalmazása következtében meggyengültek az erőforrások s épen olyan közszükségletek maradtak kielégítetlenül, a melyek okvetlenül megkövetelték az áldozatokat.

A kormány új terheket rótt a polgárságra, de szemet hunyt következetesen oly közszükségletek előtt, a melyeknek kielégítését épen azért odázta el a kormány, mert azokat a nemzet soknemű érdekei sürgették.

Hogy miket mulasztott el a kormány a nemzeti érdekek szolgálata körül a múltban azt úgy Horánszky, mint helyi s legkivált Apponyi Albert gróf a szombati ülésen mondott nagy beszédében meggyőző érvekkel mutatták ki.

Nem kívánunk ezzel a bünlajstrommal részletesebben foglalkozni. A nemzet amugy is közvetlenül érzi a kormány oktalan pénzügyi, közigazgatási és közgazdasági politikájának összes balkövetkezményeit.

A teher szaporítás elmélete volt e kormányzati rendszer alapja a múltban, s ez elmélet fog alkalmaztatni a kormány által a jövőben is, a nélkül azonban, hogy az egyénekre nehezedő emez újabb terhek — csak valamennyire is megapasztnának az ország általános terheit, s a közszükségletek jobban szolgáltatnának a jövőben, mint a hogy a múltban megtörtént.

Mikor tehát a kormány új adókkal vagy pedig nem a maga helyén alkalmazott megtakarításokkal kíván az általa megbontott pénzügyi egyensúly helyreállításához fogni — voltaképpen nem tesz egyebet, mint állandósítja a közterheket a nélkül, hogy ezzel szemben az ország általános pénzügyi helyzetén javításokat eszközölne.

A mit az ellenzék találó és igazságos kritikájával szemben a kormánypárt részéről felszólt Hegedüs Sándor, Láng Lajos, Horváth Gyula, s főképp Wekerle az államtitkár és Tisza Kálmán felhoztak, minden egyébre alkalmasok, csak arra nem, hogy a nemzet bizalmatlanságát eloszlassák, s azt a hitet ébresszék fel benne, hogy a kormány jövő pénzügyi politikája el fog vezetni valamikor a pénzügyi kibontakozáshoz.

Általában el lehet mondani, hogy a lefolyt vita alkalmával épen a kor-

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Falusi levegőn.

— Elbeszélés. —

Irta: **Liposéy Ádám.**

(Folytatás.)

A koronát most is Krisztina asszony viseli, aki egy csöppet sem vénült, csak kisé megkövéredett s jellemébe bizonyos uralkodói vonást vett föl. Diénes ur alázatos rab-szolga, kinek egész boldogsága abban áll, hogy a méhesbe kikever pipázni, mit Krisztina asszony a világért sem tőrne meg a szobában.

Csak két nagy változás van. Sarju Tamás urnak sikerült behízelegnie magát az urasszony kedvébe s rábeszélte, hogy vegye meg tőle a Botos árvamasszából őt illető részt s aztán fogadja meg őt ispánnak, tisztartónak, jószágdirektornak.

Nem sok dolga volt különben a nem-es urnak, mert Krizza asszony bölcs előrelátással kiadta bérbe a külső földeket s így Sarju Tamás ur csak a nagy belső funduson experimentálhatott hallatlan, általa föltalált gazdálkodási módszereket.

Eldegéltek szépen, lassacskán s boldogságukat betetőzte egy oly rég várva várt kis vendég érkezése. Diénes ur csak nem el-ájult, mikor hatalmas neje oda adta karjába ujszülött kicsinyét. Rozsdás arczán a megbántott ártatlanság pirja küzdött a bosszus szegyenkedés sáppadságával. Azonban kedélye inkább receptív, mint produktív elemekből állván, meghajolt a sikoltó pozitíviz-

mus előtt s engedte magának jól esni az apai örömeiket.

Az Ilona nevű leányzó pedig korlátlan kényuralmat gyakorolt az egész ház fölött. A souverénitásától kifolyó sérthetlenség aztán kiterjedt később mindenre, a mi hozzátartozott. A makranczos tarka ponny, Diénes urnak volt ilyen tarka gusztusa; valami éhenkorász komédiástól szerezte; tudott az táncolni, számolni, jóvendőlni, egy szóval Diénes urat egészen lesújtotta szellemi felsőségével; a selyp szemüveges francziáné, ki ideg görcsöket kapott a dohányfüsttől, (így szorult ki szegény Diénes ur a méhesbe), a nagy hajás baba, a ki hamarabb tudott beszélni, mint maga a kis Ilona; egy szóval az az egész kis külön világ, mely a princzesse udvarát alkotta, egyuttal félő tisztelet s ájtatos borzalom tárgyaul szolgált Diénes urnak, meg a többi apróbb istenségnek.

A francziánét ugyan nem sokára felváltotta egy tenyeres-talpas északnémet hájadon, mert Krizza nagysám észre vette, hogy Mademoiselle nem átal kaczerkodni Diénes urral; de különben a család életének sora nagyon egyhangu volt. Későcske keltek. A reggelinél találkoztak. Ő nagysága kávézott, a kis Ilona a neve'önövel theába mártogatott ideális finomságu ostyákat, Diénes ur, mint egy ősz szittya, paprikás szalonnát reggelizett egy két pohárka azirmiumival. A reggeli után való tereferére hivatalos volt rendszert a bonorum direktor is. Ő aztán mindig tudott valami ujságot. Borzasztó pletyka ember volt, talán azért is jutott kegybe. Más tárgy híján a gazdasági experimentumaival

dicsekedett. Rettenetes vállalkozó szellem lé-tére egyszer indigó ültetvényt, másszor gypottenyésztést vett üzembe a birtokon, utól-jára pipaszárat termesztett. Ami mind igen szép pénzt kóstálta a gazdának. Az igaz, hogy produkált is Diénes urnak a nevenap-jára egy olyan meggyfacsibuk szárat, a minő csak a dalmát szirtek legtetetjén sudárzik fel, honnan aztán szakállas golyóbissal lövöl-dözik s aranyával mérik a vitéz dalmaták és herczegőczok. (Azt persze nem szükséges tudnia Diénes urnak, hogy az a szár éppen harmincz forintjába került a portóval együtt Triesztől Szakonyig.)

Hanem azért megvoltak elégedve egymással. Sarju Tamás urat csak akkor környékezte egy kis csöndes gutaütés, mikor a maga pártában hervadozó őt darab hajadon kisasszonyára gondolt. Szenvedélyes ujságotlvasó lévén, a feje mindig tele volt zavaros betühalmazzal s elkecserevésében biztatgatta csibécskéit.

Ej, mily bolond az anglus. Hát mért ne akadna olyan, akinek éppen az a bolondériája, hogy titeket vegyen el!

A doktor párbanjának reggelén is együtt voltak teljes számmal a kastély földszinti ebédlőjében.

Ilona tizenöt éves gömbölyded, hamis, villogós szemű, göndör fekete haju kis fruska, életlen ezüst pengéjű csemegekésével hámozgatott egy szép duránczi barackot; a sovány, magas, ábrándos svájci guvernante (e néven ötödik), szórakozottan bámult a Diénes ur előtt álló chartreuse palaczk zöldes csillogásába. A direktor ur Krisztina asszonyt mulattatta, közbe-közbe

mány pénzügyi tervei részestültek hivatalos oldalról legkevesebb támogatásban. Sem Wekerle, a nagy pénzügyi talentum hírében álló államtitkár, sem Tisza Kálmán, ki mióta a pénzügyi tárczát is vezeti — egészen beleélte magát a fináncpolitikusok szakképzettségébe, nem voltak képesek pozitív alapon mutatni ki pénzügyi rendszerük egészséges természetét, s még kevésbé tudták felébreszteni a nemzetben azt a hiedelmet, hogy ez a pénzügyi politika pozitív sikerekkel kecsegtet.

A vita tehát a pénzügyi politika védelmét illetőleg tökéletesen meddő volt.

A költségvetési javaslattal, s a kormány finánciális politikájával szoros kapcsolatban nem álló mellékkérdések voltak azok, melyek a vita folyamán érdekes megbeszélés tárgyait képezték.

Ilyenekül említhetjük meg első sorban gróf Apponyi Albertnek a demokráciáról szóló fontos nyilatkozatait. Apponyi grófnak a kérdéssel foglalkozó beszéde képezte az egy hétig tartó vitának legemlékezetesebb mozzanatait. Az ő felszólalása magasan kiemelkedett a kormánypárti szónokok által meglehetősen elsekélyesített vitából.

Igen fontos mozzanata volt még a vitának Tisza Kálmánnak és Horváth Gyulának a szászokról mondott nyilatkozatai. Mindkettő olyan szellemben szólalt fel e kérdésben, hogy azok igazságát az egész nemzet pártkülönbség nélkül bármikor kész bevallani.

A vitát sok személyes jellegű párharcz élénkítette. Majd minden nap vett alkalmat magának egyik-másik felszólaló személyes értékének tulbecsülését dokumentálni, s akárhány esetben olyan téren mozgott a vita, amely nem a közkérdések komoly és tárgyilagos vi-

harsogó kacajjal fűszerezve előadását valamely pikáns érdekű tárgy felől, mely azonban a gyerekek, már hogy Ilka és Diénes ur előtt a titoknak mélységes homályába volt burkolva.

A suttogást félbe szakította a belépő inas, ki Pándy Gyurit jelenté. Nyomán belépett az is, a kora látogatásától meglepett háziak elé.

Gyuri gavallérosan elvégezve az obligát kézcsókot, elkezdte jöttének célját lehető röviden és velősen kifejtteni.

— Bocsánat hölgyeim, illetlen berontásomért, de egy véletlen baleset. . .

— Mi baj, mondja, — szolt Krisztina asszony nagy kíváncsisággal.

— Vadászni indultunk egy néhányan, jó czimborák. Kocsisom részeg volt, beléfordított az írtványerdő szélén az árokba.

Gyuri érezte, hogy izzad az üstöke ebben a könyv nélkül való igazmondásban.

— Eltört a tengelyük? — kockázta egy kis vélekedést vaktában a direktor ur.

— Ha csak az volna! — fohászodik neki Gyuri. — Az én kocsimon ült Csosz Albert, talán ismerik is nagysádotk..

— Igen, úgy látásból, magas szöke urias fiatal ember! — siet közbe vágni Krisztina asszony.

— Nos hát olyan szerencsétlenül bukkott le, hogy fegyvere elsült s a golyó oldalát érte.

— Szegény fiu! — sajnálkoztak rajta. Krisztina asszony már kezdi sejteni, hová lyukad ki mind ez a sok szóbeszéd.

— Azért batorkodtam ily szokatlan időben alkalmatlankodni, hogy ha talán nagyobbodnak nem volna terhére s urambátyám beleegyeznek. — Diénes ur jónak látta egy

tatását, hanem az egyéni érzékenységnek a közkérdések fölé emelését eredményezte.

Ezekről eitekintve a vita nem mondható egészen eredménytelennek. Sok kérdésben érdekes nyilatkozatokat hallhattunk, s általában arról győződhetünk meg, hogy a parlamenti élet előkelő színvonalon mozog, s a mérték, melyet a kormánypárt és ellenzék egymással szemben alkalmazott, nem volt egyenlőtlen.

Az árvízveszély. Baross Gábor közmunka- és közlekedésügyi miniszter körrendeletet intézett valamennyi törvényhatósághoz, hogy árvízveszélylyel szemben szükséges óvintézkedéseket haladéktalanul tegyék meg. Együttal pedig írják össze az óvintézkedések megtételére szükséges közmunkát s a kimutatást azonnal terjeszték föl a közmunka- és közlekedésügyi miniszteriumhoz.

A külügyi interpellációk. Helfy és Perczel interpellációjára, egy bécsi lap hire szerint, Tisza miniszterelnök még e hét folyamán fog válaszolni. Parlamenti körökben ugy hallatszik, hogy Tisza a monarchiának Németországhoz való viszonyát illető kérdésre adandó válaszában igen határozottan hangsúlyozni fogja, hogy Ausztria-Magyarország teljes bizalommal számolhat szövetséges társára. Egyebekben a válaszintést fog tartalmazni Magyarország közvéleményéhez, hogy ne hajtson minden nyugtalanító hirre s ne izgattassa fel általok magát. — Tisza miniszterelnök eddig — a szavazás előtt az általános költségvetési vita által annyira igénybe volt véve, — írja a félhivatalos „Bud. Korr.“, hogy a külügyi politika tárgyában hozzá intézett két interpellációra adandó válasz megállapításával nem foglalkozhatott. Ennek következtében a miniszterelnök — mondja a „B. K.“ — erre a két interpellációra csak e hét végén — leg később szombaton fog válaszolni.

Külpolitikai hírek. Berlin, jan. 24. Bismarck herczeg sokat vitatott nyi-

komoly fejbőlintást megereszteni, de ekközben félénken sandított nevére, hogy vajjon hát igazán neki szolt-e a felhívás.

— Addig is, mig kényelmesen hazaszállithatnók, ha kegyeskednének szegény betegnek egy csöndes zugot átengedni.

Krisztina asszony résztvevőleg kiáltá:

— Hogyne, ezer örömmel. A sárga szobát rendezzük be neki, ugy-e Dini!

A családfő fontosságának tudatában méltósággal helyeslé a hitvesi javaslatot.

Gyuri hévvel köszöni meg a háziak szivességét s már éppen indulni akar, mikor Iluska homlokára ütve, felkiált:

— Igaz, hiszen párnákat, dunyhát is kell kiküldeni, mamuczim! Ugy-e kólyán hozzák be.

— Valóban nagysád.

— Nos Tamás ur, rendelkezék embekekről, majd mama addig elkészít holmit.

Sarju Tamás ur toporzikálva keresgelte elő kalapját, meg az ősi ezimeres tajt kemenczét, melyet szerényen pipának nevezett.

Diénes ur hosszas habozás után megkínálja Gyurit egy pohárka chartreuse-zel.

— Tessék, uramocsém, parancsoljon.

S gyilkos, fenyegető pillantást vetett rá, hogy a visszautasítástól elrettentse.

— Bátyám, — mondja Sarju Tamás halkan suttogva Diénes urhoz. — Én gondolok valamit.

— Én nem, bátyám. — Feleli fensőbb-séggel Diénes ur: kölcsönösen megbátyurazták egymást az emberségnek okáért, tekintetbe véve, hogy Sarju Tamás ur (de Rét-hát), primae occupationis armalista nemes ember volt, mig Diénes ur családi származása csupán csekély sorsu elődökre viheto vissza.

(Folyt. köv.)

latkozatáról, melyet egyik hamburgi látogatója előtt tett, most szavahihető részről a következőket jelentik: Bismarck a legutóbbi eseményekre vonatkozólag reményének adott kifejezést, hogy két-három évig háborútól nem kell tartanunk. „Ez évre — mondá a herczeg — ezt meglehetősen határozottsággal tételezem föl. Igaz ugyan, hogy 1870 ben is ezt hittem és mégis másként történt.“

Pétervár, jan. 24. A „Köln. Ztg.“ azon közleményét, mely Oroszország állítólagos kis-ázsiai terveivel foglalkozik, a lapok az Oroszország elleni izgatások újabb phasisának nevezik. A „Novoje Vremja“ egy párisi levele lehetők tartja, hogy Oroszország s az osztrák-magyar monarchia között egyezés jön létre. Oroszország egyetlen célja szükségképen a Fekete-tenger uralma. Az osztrák-magyar monarchia előrenyomulását Saloniki felé nem szükséges megakadályoznia. Európa nyugati részében Oroszországnak mi érdeke sincs. A „Novoje Vremja“ e cikk végén megjegyzi: Bizonyára szükségünk van a Fekete-tengerre, de egyuttal a szláv nép sympathiájára is.

Konstantinápoly, jan. 24. A burgasi pucos óta már ismételtelen történtek kísérletek arra nézve, hogy egyes kisebb csapatok Kelet-Ruméliába törjenek, bár a határfelügyelet török territoriu-mon rendkívül szigorú. Már több egyént fogtak el s vittek Drinápolyba. Nehányan sikerült átsurranni a határon, de ezeknek nagy részét a bolgár hatóságok azonnal elfogták s lefegyverezték. A bolgár s török területen elfogott egyének száma körülbelül ötvenre rug. Itteni politikai körökben azt hiszik, hogy a bolgár emigratio több hasonló berohanásra készül. Az agitatio hir szerint Mont-Athosból indul ki.

Városi közgyűlés.

— január 25.

Az ujesztendő rosszul kezdődik a tanácsnak. Mindjárt az első közgyűlésen le-szavazták, még pedig nagy nyomatékkal. Öt-hat képviselő pártolta javaslatát a mars-téri ártézi kut ügyében, a többi, ha szabad ugy mondani, mint az erdő — ülve maradt.

De hát nem is volt az helyes dolog, hogy a tanács két szegedi iparosnak minden jel szerint megfontolt, komoly ajánlatára azzal feleljen, hogy a mars-téri kuttal nem kísérletezik, hanem hajlandó kísérletezni egy harmadik ártézi kuttal, a melynek létesítésére csak a Csikós és Maróczy ajánlataiból meritett ötletet.

A közgyűlés komolyabban vette a szegedi iparosok ajánlatát és bizalmának adott kifejezést a vállalkozás sikerére nézve. És a törvényhatósági bizottság ezzel alkalmat nyujt két szegedi iparosnak arra, hogy hirnevét megállapítsa olyan téren, amelyen nagyon, de nagyon elkel a konkurrentia.

A januári rendes közgyűlés lefolyása következő volt.

Elnök: Pálffy Ferencz polgármester.

Jegyző: Szendrey Pál.

Folyó-ügyek.

Fodor Károly jegyző felolvassa a mult évi december hóról szóló polgármesteri jelentést, melyet a közgyűlés tudomásul vett.

Szekerke Lajos olvassa az Endrényi Antal árvaszéki elnöknek a mult év utolsó negyedéről szóló jelentését. A közgyűlés tudomásul vette a jelentést és tiszteletbeli árvaszéki ülnököknek az 1888. évről megválasztotta: Rózsa Ferencz, Lillin Károly, Balog Ferencz, Szüts Ferencz, Csorba Győző, Csorvay Nándor, Juhász György, Neubauer József, Szendrői János, Lichtenberg Mór, Oltványi Pál és Tombác Mihály köztrvhat. biz. tagokat.

Tudomásul vette még a közgyűlés a számonkérés ék jegyzőkönyvét a városi tisztviselők 1887 II. félévi tevékenység-

gének fölülvizsgálatáról és a számonkérő székbe 1888-ra újból megválasztotta Fodor István és dr. Rósa Izsó törvh. biz. tagokat.

A két segédadónyilvántartói állás rendszeresítésére vonatkozó a lapunkban már közölt tanácsi előterjesztést egyhangulag elfogadta a közgyűlés.

Egyhangulag elfogadta a bodomi réti hasznosítását illető tanácsi előterjesztést is.

Az iskolaszéknek az 1886/87-iki tanévről szóló jelentését tüntetéssel vette tudomásul a közgyűlés, hosszasan éljenezve Kovács Albert iskolaszéki elnököt, kinek köszönet szavaztatott buzgó és odaadó működéséért.

Interpellációk.

1. Az alsóvárosi vízhiány.

Tóth Gyula interpellációban kér intézkedést az alsóvárosi vízmizériák orvoslására. Alsóvárosban ugyanis az ottani 3 vízvezetéki közkut télen egyáltalán nem, nyáron pedig csak éjjel szolgáltat vizet.

A tanács a vízhiány megszüntetése érdekében Back Ernőhöz megkeresést intézett és utasította a mérnökséget, hogy fölügyeljen és időnként jelentést tegyen, vajjon alsóvárosban elegendő víz áll-e rendelkezésére a vízvezetéki közkutaknak.

Ezen intézkedését a tanács válaszképp kéri tudomásul venni az interpelláczióra.

A választ úgy az interpelláló, mint a közgyűlés tudomásul veszik.

2. Adóleszámolás.

Babarczy József előrebecsátva, hogy a adóleszámolási munkálatok beszüntetése után 60,000 frt fizetetlen hátralék s többnyire földadókból eredő hátralék maradt leszámolatlan, amelyért a várost felelősség terheli, azt kérdezi: miben áll az adóleszámolás ügye? Folyik-e az rendszeresen? November elseje óta hány tétel rendeztetett? És a folyó január hóban hány fél idéztetett már be és hány tétel számoltatott le?

Zombory Antal azt feleli, hogy az adóleszámolással múlt évi november elseje óta az adóhivatal foglalkozik, még pedig január 1-től kezdve minden kisegítő erő nélkül. Éppen ez az oka, hogy januárban még nem hívtak be felek, mert egyrészt e hó 25-éig az adóhivatal személyzete rendkívül el van foglalva, másrészt pedig a járhatlan utak miatt a tanyai feleknek is meg volna nehezítve a bejövetele.

A leszámolás azonban annak rendje szerint tovább fog folyni és már eddig is mintegy 28,000 frt királyi és 16000 frt városi adóra nézve tételről törlési javaslat.

Egyébiránt megjegyzi a tanácsnok, hogy a leszámolási munkák eddigi egész eredményéről minden részletre kiterjedő jelentése van a tanács előtt, melylyel a közgyűlésnek módja lesz foglalkozni.

A válasz tudomásul vétetett.

A második ártézi-kut.

Szabados János h. polgármester referálja a mars-téri ártézi-kut ügyét. Előadja, hogy Zsigmondy Bélával meg vannak állapítva a második kut furásának feltételei s hogy azok szerint a második kut mintegy 3500 frttal volna olcsóbb az elsőnél, mert Zsigmondy az utazási és furótorony építési költségeken túl még a méterenkénti 80 frt egységi árból is 8 frtot enged.

Előadja, hogy a Mars-téri kutra az igazságügyi miniszter 10,000 frtot ajánlott föl öt évi lefizetésére, az esetre, ha a kut a kerületi börtönt képes lesz tiszta, jó vízzel ellátni.

És bemutatja a szerződési mintát, mely Zsigmondy Bélával kötendő volna és amely szerint a kut furását, az esetre, ha a miniszteri jóváhagyás április 1-ig leérkeznék, június 1-én kezdené meg, ha pedig a miniszteri jóváhagyás később jönne, attól számítandó két hónap alatt.

Felemlíti aztán az előadó h. polgármester, hogy Maróczy és Csikós helybeli iparosok szintén nyújtottak be ajánlatot a mars-téri ártézi-kut elkészítésére. Semmi

előleget nem kérnek és fizetést csupán az esetre követelnek a várostól, ha a kut furása sikerrel jár.

Ez ajánlattevők szintén 32 czméter átmérőjű vascsövet használnak és méterenként 60 frt díjat kérnek, ami magában véve is 3000 frt megtakarítást tesz a Zsigmondy ár-szabásával szemben.

Kikötik továbbá az ajánlattevők, hogy 250 köbméter napi vizszolgáltatás után 1000 frt, 250 köbméternél nagyobb vizszolgáltatásnál 1000 frt, 300 köbméter napi vizszolgáltatásnál 3000 frt külön tiszteletdíj biztossittassék számukra.

Már most e két ajánlattal szemben a tanács azt javasolja, hogy miután a mars-téri kutra már megállapodások jöttek létre Zsigmondyval és az igazságügyi miniszternek a költségekhez való hozzájárulása is minden kísérletezést kizár, erre a kutra Zsigmondy Bélával kötéssék meg a szerződés.

Hogy azonban a szegedi iparosoknak becsületére való kísérlet elől az ut el ne zárassék, a tanács azt javasolja, mikép Maróczy és Csikós ajánlata egy, a Mátyás-téren furandó harmadik ártézi kutra fogadtassék el.

Dr. Magyar János az ártézi kutak furását elvből ellenzi, mert azokra a Tisza partján szükség nincs és mert ezzel az állandó vízmű létesítését látja elodázva.

Szekerke József nagyon is óhajtja az ártézi kutak szaporítását és azt hiszi, hogy a millióba kerülő vízmű helyett jobb lenne a város megfelelő részein tíz ártézi kutat készíttetni.

A fönnforgó esetet illetőleg a mellett van, hogy a Mars-téri kut furása bizassék a szegedi iparosokra.

Dr. Rósa Izsó nem akarja e kérdést összefüggésbe hozni az állandó vízmű ügyével. Csupán a mars-téri kut vállalatának kérdéséhez szól.

Szerinte az első ártézi-kut furásánál indokolva volt az, hogy a szaktekintélynek elismert Zsigmondy nevéhez kötötte a város az első kísérletet.

És Zsigmondy Béla ajánlatának még most is lehetne előnyt adni az esetben, ha az eredményért jótállást vállalva, ugyanazon árak mellett vállalkoznék a mars-téri kut elkészítésére, mint a helybeli ajánlattevők.

De Zsigmondy az erndményért jótállást nem vállal és minden esetre fizetést követel, holott a másik ajánlat egyfelől jóval, körülbelül tízezer forinttal olcsóbb és ami fő, csak teljes eredmény esetén követel fizetést.

Ily körülmények között a választás valóban nem nehéz.

Könnyebb annyival, mert Zsigmondy irányában ez ideig sem jogi, sem tisztességbeli kötelezettségről szó sem lehet, mivel még csak most vagyunk határozandók, vajjon vele szerződést kössünk e vagy ne.

A középítészeti tanács és az igazságügyi miniszter sem kötötték az ő hozzájárulásukat ahoz, hogy a mars-téri kutat Zsigmondy készítse, és így határozottan a helybeli iparosok ajánlata áll előtérben, mert az is kiváló sulylyal bír, hogy a szegedi polgárok dicséretet igyekezettől a teret és alkalmat megvonnunk nem szabad.

Indítványozza azért, hogy a tanács javaslatának mellőzésével a mars-téri kut furásával Maróczy és Csikós helybeli vállalkozók bizassanak meg.

Babarczy József hasonló szellemben nyilatkozik.

Szabados h. polgármester zárszavában kifejtji, hogy fontossága van annak, mikép a mars-téri kut biztosan és mielőbb elkészüljön. Ő is nagyrabecsüli e derék szegedi iparosok vállalkozását és lelkeből óhajtja, hogy az sikerüljön, de a tanács nézete szerint ez az ügy a közgyűlés korábbi megbízása folytán oly stádiumba jutott, hogy a kísérletezést kizártnak tartja. És éppen ez indította a tanácsot arra, hogy a szegedi vállalkozók kísérletére egy harmadik kut megrendelése nyújtson módot.

A közgyűlés tulnyomó többség-

gel (mintegy 10 szó ellen valamennyivel) dr. Rósa Izsó indítványát fogadta el.

És e szerint a miniszteri jóváhagyás leérkezte után szegedi iparosok fogják turni a föld mélyét, keresve a vízforrást.

A rakpart átvétele.

Megirtuk már, hogy a közlekedési miniszter nem enged helyet a rakpart-átvételi jegyzőkönyvben azoknak a fönn tartásoknak, mikép a köztudomás szerint gyalón épített rakpart nagybörmű pusztulása esetén a bekövetkező károkat az állam tartozzék viselni, amely bennünket ezzel a veszedelmes ajándékkal megtisztelt.

A közgyűlés újabb föliratot fogadott el Baross miniszterhez, ismételtlen kérve azoknak a fönn tartásoknak jegyzőkönyvi magörökítését, melyekre bekövetkező katasztrófa esetén Szeged úgy is hivatkozni fog.

Az iskolák éhezölnek.

A Szeged városi iskolák éhezöl gyermekeit élelmezöl bizottságnak arra a nemes célra, melyre gondját fordítja, kétszáz forintot szavazott meg a közgyűlés egyhangulag.

A tanyalak panasza.

A mult közgyűlésen Pálffy Antal érzékeny interpellációt nyújtott be arról, hogy a vámházaknál óraszámra kell várakozniok a tanyai kocsisoknak.

Ma a tanács bejelentette, hogy intézkedett a baj orvoslásáról.

Kétféle intézkedést tett. Egyik az, hogy a forgalmasabb, nevezetesen a budai, kálváriai és szabadkai kapukhoz hetivásárok alkalmára 2-2 kisegítő vámoört rendel ki.

A másik, hogy megkeresi az államvasutat, hogy reggeli vonatainak közlekedésénél a sorompókat a lehető legrövidebb időre zárassa csak el.

A közgyűlés tudomásul vette a jelentést, habár Pálffy Antal kijelentette, hogy nincs megelégedve a tanács intézkedéseivel.

A vízvezetéki szerződés.

Uolsó tárgya volt a közgyűlésnek a vízvezetéki ideiglenes szerződés ügye.

Bizonyos, nem éppen lényeges differenciák merültek föl a városi főügyész és Back Ernő, mint szerződöl felek között, amikben ma a közgyűlés, a tanács előterjesztésére, a vállalkozöl kívánásait fogadta el.

Leglényegesebb a különbözetek közt az, hogy Back Ernő a 2 $\frac{1}{2}$ légköri nyomást nem a csöhálózatban, hanem a szívöl állomásnál akarja értetni.

Ebbe is beleegyezett a tanács, megjegyzte azonban előterjesztésében, hogy az a lényeges, lesz-e elegendöl vízmennyiség az úgy értett 2 $\frac{1}{2}$ légkörnyomás mellett. Ezt fogja a tanács ellenöriztetni a mérnöki tisztőség által és amennyiben a vizszolgáltatás kielégölő nem lenne, megfelelő előterjesztést fog tenni.

Ujdonságok.

— január 25.

Szegedi vasutak.

I.

Szegedre érkezik

Budapest fölö.

Személyvonat 12 óra 47 percz d. u. Gyorsvonat 5 óra 7 p. este. Omnibuszonat 7 óra 7 percz este. Villámvonat 7 óra 36 p. regg. (Csak kedden és szombaton.)

Temesvár fölö.

Omnibuszonat 9 óra 48 p. d. e. Gyorsvonat 10 óra 48 p. d. e. Személyvonat 2 óra 13 p. d. u. és 1 óra 22 p. éjjel. Villámvonat 6 óra 52 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön.)

Nagyvárad fölö.

Személyvonat 4 óra 13 p. d. u. és 8 óra 6 p. este. Vegyesvonat 8 óra 26 p. este.

Araú fölö.

Személyvonat 9 óra 10 p. d. e. Vegyesvonat 8 óra 33 percz este.

Szabadka fölö.

Személyvonat 4 óra 13 p. d. u. és 8 óra 6 p. este. Vegyesvonat 7 óra 16 p. regg.

II.

Szegedről indúl.

Budapest felé.

Omnibuszvonat 5 óra 10 p. regg. Gyorsvonat 10 óra 49 p. d. e. Személyvonat 2 óra 35 p. d. u. és 1 óra 40 p. éjjel. Villámvonat 6 óra 58 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön.)

Temesvár felé.

Személyvonat 1 óra 10 p. d. u. Omnibuszvonat 8 óra d. u. Gyorsvonat 5 óra 12 perc este. Személyvonat 1 óra 28 p. éjjel. Villámvonat 7 óra 41 p. regg. (Csak kedden és szombaton.)

Nagyvárad felé.

Vegyesvonat 7 óra 51 p. regg. és 5 óra d. u.

Szabadka felé.

Személyvonat 8 óra regg. és 11 óra 44 p. d. e. Vegyes vonat 8 óra 50 p. este.

Arad felé.

Vegyesvonat 2 óra 15 perc d. u. Személyvonat 3 óra 2 perc éjjel.

Tájékoztató.

Jan. 28. Felsővárosi népkör táncvizalma (Temesváry-ház). A kömives és ács-íjfa táncvizalma az (Európa-szállóházban.)

Febr. 1. Torna-egylet bálja (Tisza-szálló). — Az ipartestület borszakosztályának táncvizalma (Európa-szálló.)

Febr. 4. A szegedi iparos-íjfaság táncvizalma. (Ipartestület-ház.) — Az első szegedi gözmalom munkásainak táncvizalma (a Feketetas-szállóházban.) — Az alsóvárosi népkör táncvizalma.

Febrár 11. A szegedi polgári dalárda dal- és táncestélye (az ipartestület házában.)

— Kállay Albert főispán Szabadkáról holnap délután érkezik vissza Szegedre.

— Ajánlat az új vízvezeték építésére. Mint értesülünk, a szegedi Back cég a városhoz ma délután nyújtotta be ajánlatát egy új tiszai vízvezeték építésére. A rendkívül nagyfontosságú kérdés minden szegedi polgárt érdekel, azért az ajánlatot, mely délután még az iktató hivatalban volt, közelebb részletesen ismertetni fogjuk.

— Tisza Kálmán arczképe. Ismét megfosztják a közgyűlési termet a mameluk szemek ítélete szerint legszebb ékességétől: a miniszterelnök olajfestésű arczképétől. Nagy ijedelem szállt a mai közgyűlésen némi Tisza-ímádó lelkébe, mikor Szabadka város polgármester bejelentette, hogy Benczur Gyula az általa festett Tisza Kálmán arczképet kéri kölcsön egy időre, mert a nemzetközi műtárlaton óhajtaná azt kiállítani.

— Nem adjuk! hangzott néhány ajkról a tiltakozás.

— Szívesen odaadjuk! zugta egy sokkal erősebb tábor.

És ebben meg is állapodott a közgyűlés. Mindössze az okozott még aggodalmat, hogy ki fizeti a fuvar?

— Fizesse Benczur!

— Persze, hogy ő fizeti.

— No azért, mert nekünk már elég pénzünkbe került Tisza Kálmán.

Az arczképet értették.

Hát még mennyibe került — az eredeti.

No de a fuvar költséggel el is volt intézve az arczkép-kölcsönzés ügye — a közgyűlési teremben.

Mert odakünt, a lépcsőkön lemenet még folyvást zugott a méltatlankodás egy — mameluknál.

— Hát ha ellopják? rémüldözött az egyik.

— Ugyan ki lopná el, tréfálózott egy véres száju vároasatya. Hiszen ilyen miniszterelnök nem kell még a muszkáknak sem.

— No de hát ha kicserélik? vágott vissza az indulatos kormánypartí.

— Hiszen az volna még a szerencse (felelt emez) ha kicserélnék — Kossuth Lajossal.

— Angol missionárius Szegeden. Dr. Somerville angol missionárius, kinek jövetelét előre jeleztük, ma délután Szegedre érkezvén, felekezeti nélküli jellegű bibliai előadását f. hó 26 án, csütörtökön délután 5 órakor fogja megtartani a főreáliskola nagy-

termében. Az angol nyelvű előadást azonnal mondatról mondatra magyarul tolmácsolja Szalay Pál nagybecskereki lelkész. Dr. Somerville a skót szabad egyház egyetemes gyűlése által van kiküldve, hogy ez alkalommal Cseh- és Magyarországon prédikálja az evangéliumot. Ilyen czélből, mint főként missionárius működött Spanyolhonban, Indiában és Kanadában. Az 1877—78. évben meglátogatta Ausztráliát, Uj-Zélandot és Tasmaniát, 1879. és 1884-ben Franciaországot és Sziciliát, 1880-ban Németországot, Oroszországot, 1881-ben Dél-Afrikát, 1882—83-ban Görög- és Törökországot és Kis-Ázsiát 1884—85-ben. Utjában mindenütt a legzívelyesebb fogadtatásban részesült, s előadásait a legmelegebb rokonszenv kísérte. Hiszszük, hogy ez városunk művelt közönségénél is így leend. Az érdekes és teljesen ingyenes előadásra melegen fölhívjuk a közönség figyelmét.

— A vizek. A Tisza és mellékfolyói, daczára a beállott hóolvadásnak, tegnaptól mára is apadtak. Szegednél a Tisza vízszíne 1.57 méterről 1.51 méterre esett. Tokajnál és Szolnoknál a vízállás a 0.0-on alul van. A mellékfolyókról is apadást jeleznek.

— Magyar bankkormányzó Haitiban. Hadi tengerészeti Zrinyi nevű hajója 1885—86-ban hosszabb tanulmány-utat tett s különösen Nyugat-India tanulmányozása volt a személyzet főadatául kitűzve. A kereskedelmi s tudományos szempontból egyaránt fontos utról Benko Jerolim báró corvetta-kapitány érdekes munkát írt, melyben azon érdes följegyzést találjuk, hogy a francia tőkepénzesek által Haiti szigetének fővárosában Port-au-Prince-ben alapított banknak, mely az állami pénzügyeket kezeli, kormányzója egy Jung nevű magyar ember.

— A város kasszái a múlt hónapban. A mai közgyűlésen bemutatott december-havi polgármesteri jelentés a város pénztárainak forgalmáról a következő adatokat tartalmazza: A városi javadalmakat kezelő pénztárba befolyt különböző czimeken 22,228 frt 22 kr. Kiadás volt 4765 frt 70 kr. Összes tiszta jövedelem e szerint 17,462 frt 52 kr. A városi adóhivatal pénztárába befolyt állami adóban 47,711 frt 52 kr, késedelmi kamatokban 1924 frt, fegyveradóban 96 frt, iparkamarai illetékben 65 frt, községi pótdobban 22,519 frt 16 és fél kr., késedelmi kamatokban 962 frt, lakrészes adóban 1171 frt 97 kr., közmunkaváltság-díjban 2997 frt 45 kr., adók utáni eljárási költségben 1172 frt 4 kr., inségkölcsönben 269 frt 59 kr., hadmentességi díjban 2786 frt 89 kr., sövényházi államkölcsönben 1601 frt 12 kr., a sövényházi 53,238 frtos hozzájárulási költségben 487 frt 97 kr., a sövényházi 1882—1883. évi hozzájárulási költségben 194 frt 55 kr., tüzkárbiztosítási díjban 84 frt 20 kr., vidéki adóilletékben 225 frt. Összesen 84,269 frt 36 és fél kr. A házipénztár bevételi forgalma volt készpénzben 1.230,719 frt 73 kr. Kiadása volt készpénzben 1.214,281 frt 26 és fél kr. Tárkészlet 16,438 frt 46 és fél kr. Okmányokban bevételi forgalom volt 57,645 frt 48 és fél kr. Kiadás 16,164 frt 4 és fél kr. Okmányérték 41,481 forint 44 krajczár.

— A város — hóvizben. Egy kis árvíznek is beillik az a hóvizes állapot, amiben két nap óta uszik a város. Az utczatisztító vállalkozó hálálkodva pislog a kegyes égre, mely ma valóságos tavaszi napsugárral olvasztotta tovább a rengeteg hótömegeket, amiket neki, t. i. a vállalkozónak kellett volna elhurcoltatni. Hanem tegnap éjjel ráijesztett még egyszer az idő. Tíz óra tájban megint elkezdett havazni, de az éjfélig lehullott hó korán reggel belecsurgott a csa-

tornákba, ahonnét két nap óta valóságos piszkos hóvizek zuhog bele a Tiszába. Az utczákon bokáig gázol az emberiség a hóvizek pocokban, mely a csatornanyílások eldugulása folytán, sok helyen csillogó tavacs-kává gyülemlik fel. Ez azonban csak kisebb hóvizes mizéria. A háztetőkről sokkal nagyobb veszedelem fenyegeti a járókelőket. Egyszerre hatalmas robaj zug fel itt is, ott is: olvadásnak indult hógörgetegek zuhannak alá a tetőkről s jaj annak, akit nyakon találnak. Ma délben a városház tetejéről csuszott le egy hólavina s ez egy vezna leánykát vágott a vizes földre. A háztetőkön megindult hóárviz nagy károkat okoz az épületekben. A modern építkezés alkotásai közül egyik-másik, úgy keresztül azik, mintha czukorból csinálódott volna. Többek közt a polgári törvényszék második emeletén hat helyiség úgy átázott, hogy a hivatalokat ki kellett azokból telepíteni. A pénzügyigazgatósági dalota második emeletén is több helyiségbe becsurog a víz. Ezen kívül számos magánépületek falain szivárog keresztül a hóviz. Mindezen kalamitások mellett azonban az a jó a dologban, hogy a hóolvadás lassan történik, a késő délután órákban már megszűnik s a csatornában fölgylt viz másnapig lefolyhat. Ma már a Tisza jegét is megtámadta az enyhe idő. A rengeteg jégtábla felületén a hó elolvadt. Ha az olvadás tartós lesz, úgy két-három nap múlva valószínűleg kisebb mérvű áradás fog beállani a Tiszán.

— Holdfogyatkozás lesz e hó 28 án este, a melyet nálunk is látni lehet majd. A hold teljes elsötétülése tudvalevőleg úgy keletkezik, hogy a föld pályafutásában pontosan a nap s a hold közé jut, úgy, hogy az utóbbi földünk árnyékába kerül. Daczára annak azonban, hogy az árnyék majdnem háromszor oly nagy, mint a hold ez még sem lesz egészen sötét. A míg a nap sugarai a hold egy részét megvilágítják, a megvilágított s meg nem világított rész közt való ellentét úgy hat szemünkre, hogy az utóbbi részt teljesen sötétnek tartjuk. De midőn az utolsó napsugár is eltűnik a holdról, észreveszszük a csalódást s a hold részös golyó gyanánt tűnik fel e'öttünk. E szín nem mindig egyforma s változhatik a világos rózsaszíntől egész e tökéletes feketeségig. A tüneményt földünk légköre okozza. Ha légkörünk felhőtlen, s az időjárás lehetőleg kedvező, fogyatkozás alkalmával a hold eléggé világosan lesz látható. Kezdődik a fogyatkozás este 8 óra 47 perczkor. A teljes elsötétülés 11 óra 47 perczkor áll be, éjjel után 36 perczkor következik a fogyatkozás közepe, 1 óra 26 perczkor ér véget a teljes elsötétülés. Az egész fogyatkozás vége 2 óra 26 perczkor áll be. A sötétülés nagysága a hold átmérő részeiben 1. 65. A fogyatkozás egész Európában s Afrikában, valamint Ázsia nyugoti felében Dél-Amerikában s Északi-Amerika keleti felében lesz látható.

— A vonónégyes hangversenye. A téli sasonban a hangversenyeknek se vagyunk hiányában. S ami örvendetes, a fellendülő zenei élet szerepvivői szegediek. A legújabb hangverseny az lesz, melyet a Daubrawszky féle vonónégyes február 26 dikán rendez a Tisza-szálló kistermében. A vonónégyes az idén ezuttal a második kamarai hangversenyét rendez. A hangverseny műsora a következő: I. Haydn B-dur. Allegro con spirito. Adagio. Menuetto. Finale. II. Bungert zongora-négyes, op. 18. zongora. Menner János. Con brio. Adagio con moto. Un poco agitato. III. Beethoven op. 18. No. I. Allegro con brio. Mozart XVII. sz. Andante cantabile. Menner János. Intermezzo. Schubert Presto. Az előadók: I. hegedű: Dau-

rawszky Viktor. II. hegedű: Sommer Endre. Mély hegedű: Schweller Flórián. Gordonka: Sticker Lajos.

— **A gázvilágítás.** A légszuszívítás ellen a közönség köréből folytonosan fölmerülő panaszok által indítva, a tanács egy előző közgyűlési határozat alapján utasította Csonka Ferenc városi vegyész, egy főkapitányt, a légszuszívítás minőségének és miként történésének szigorú ellenőrzésére. Egy szerszám átíratot intézett a légszuszívításhoz s most fennálló szerződés némely hiányos pontjának a város érdekében való revíziója, esetleg új, gondosabban kidolgozott s a város közönségének nagyobb garanciát nyújtó szerződés kötése iránt.

— **Vidám kömives.** Egy egyszerű kömivesről van szó, akinek szabadságában a mult éj folyamán rendszeresen szél, 10 órai folytonossági hiány állott be. Délcegen billegett az utcán Bakacs Ferenc felsővárosi pällér, előzetesen beszedegetvén valamicskét a nagy német póttáról elnevezett italból. Tudvalevő, hogy a magyar embernél német befolyás sosem vezetett még jóra. Itt is az történt, hogy ezt a józan állapotában saját bevallása szerint bárányzelidségű Bakacsit a Schiller mértéken túl való élvezése dühös bikává változtatta s oly böszülten ordított éjnek idején köztereken és utakon, mint a madridi cirksz-beli kartása, midőn a pikádor meglobogtatja vérszemei előtt vörös bakacsin köpenyét. Józanságában bárány és megátalkodott mameluk, de most eszébe jutván a póttáról az államkölesön, torkaszakadtából szidalmazta a rendőrséget és a végrehajtói osztályt. Bevitte a patrol a torony alá. Reggel újra visszatért politikai hitvallása s nagyon elpudeálta magát az éjjeli garázdasága miatt.

— **Venatkésés.** A nagyváradi vonat késétt egy órát ma reggel.

— **Egy pár csizma.** Még ez is terheli a Fiakeros Tóni, a javithatatlan tolvaj gyerek, lelkiismeretét, mely ma-holnap dobra kerül, annyira túl van halmozva mindenféle betárlázásokkal. — A hó elején lopódott el az a pár csizma s csak most vallotta magára az ifju tolvaj, hogy ezt is ő lopta valahol, de már nem emlékezik, hogy hol.

A szoknya bolondja.

— Kaland. —

— Megengedi, ha előre bocsátom azon töredelmes vallomást, hogy én bolondja vagyok a szoknyának.

Bolondja minden változásában, elkezdve a ballet corps gaze felhőtől, egészen a bokor ugró viganóig.

Számtalanszor megjártam már ez emberi szenvedéssel s mindannyiszor feltevém magamban, hogy ezentul nem úgy lesz.

De a jámbor szándék mindig megmaradt szándékuk.

Ebben az én jeles tulajdonságomban gyökerizik ez az esemény, a mit most fogok önöknek elbeszélni.

Tegnap egy barátomat kísérttem ki az állomáshoz s érzékeny bucsuzások után utnak eresztém.

Átkozott nedves, hideg idő volt. Háia a közuti vaspálya társulat pontosságának, elmúlt kilencz, féltiz s a kocsi mégse jó.

— No végre! kiáltok fel azon az elavult Heuréka hangján,

Szegény Archimedes, ha tudat volna, hogy mily irtózatos betű oceánú czégre lesz a te ártatlan mendásod: bizonynal lett volna benned annyi ember-szeretet, hogy befogad a szád.

De az én diadalmas fölkiáltásom nem az epedve várt kocsit üdvözöl, mely még most is messze késett az éj homályában, hanem két, illetőleg csupán egy, szoknyát viselő, tehát sejtethetőleg az emberiség szebb feléhez tartozó alakot illetett, kit ugylátszott, szintén az enyémhez hasonló eléggé jó, de kielégítésre hasztalan váró szándék vezérelt.

Hál' Istennek! Csak hogy már legalább társnőm akadt.

Érzém, hogy ismét fellobogott bennem az a régi láng, mely legalább ezuttal a dermesztő hideg ellen használt valamicskét.

— Vigyázz pajtás! Vigyázz! Sokszor megjártad már! Ne ugorj neki Hübele Balázs módjára — íntett a tapasztalat az óvatossz ész hangján.

S valóban kedvem lett volna ráhallgatni, bár az a la Stuart Mária vállra vetett köpeny ingerlő

alakot sejtetett s a kaczer fátyol csak félig fődött el egy pár duzzadó piros ajkát, melyeket azért nem hasonlithatok az előirt korálhoz, mivel szerény nézetem szerint éltek s melegednagadva lihegték élv után.

A fátyol finom szövetén átszillogott két lángoló fényű szem.

Az ismeretlen compagnista egész valója megfelelt az én kedvencz női ideálomnak. Hatalmas gömbölyűség és gömbölyű hatalmasság.

Apropos! majd el is feledtem megemlíteni, hogy az én látókáim kissé gyöngék.

Imént mondam, hogy mindama biztató előjelek dacára is hajlandó valék jó nemtőm sugallatára hallgatni, de ekkor megszólalt a bájos ismeretlen s meglehetősen tört magyarsággal mondá egy általam eddig észre sem vett csinos szobaleányak, hogy az örege már megint itthon feledé a hálósipkát, pedig e nélkül bizonyosan megfogja hűteni a fejecskéjét.

Ah, tehát az örege utazott el?

S az öregének háló sipkára van szüksége.

Bizonyosan kopasz.

S beszédéből következtetve, az asszonyka bizonyosan Sáron rózsája

Itt már hazafiai kötelesség a férfias intervenció! — szóttem tovább antisemitikus szellemben gondolataimat s ez utóbbi körülmény döntött.

— Asszonyom! — szólítottam meg a hölgyet, — úgy veszem észre, már mi hiába várunk, ha nem veszi tolakodásnak, bátorkodom önnek felajánlani kocsimat.

S nem várva be ismeretlenem válaszát, karomra vevém. A mint a ványadt gebéjű comfortábilhoz értünk, kérdém:

„Hova parancsolja nagysád?”

— „Paprika-utca 4. szám.” sipegé az én angyalokam.

Hogy azonban a dolog nemzetgazdasági oldalával is tisztába jöjjenek, ismervé a bérkecsisok jeles steigerozási talentumát, másrészt meg sajnosan eszmélve saját finanziaális viszonyaimra, megkérdeém a kocsistól, mennyit kíván?

— „Nyolczvan krajczr” — viszonzá ez s én megkönnyebbültem sohajték s éppen felakartam ülni, midőn ismeretlenem összecsapva kacsóit, olyan komikus rémülettel kiáltva fel, hogy lehetetlen jvolt megállanom mosoly nélkül.

— Annyi pénz! — s a lelkem csakugyan lealkudott három hatost, mely kiváló emberbaráti cselekedetéért elmulasztathatlan kötelességemnek tartom e helyen is hálás köszönetemet nyilvánítani, bár akkor, ha jól emlékszem, vastag prózaiságával az én ideális gondolkozásom előtt legalább is 60%-kal csökkenté szióját.

Felültünk.

Szorousan egymás mellett abban az irtalmatlan szük kalitban, melyet nem röstelt valaki guyból comfortable-nak elnevezni.

Irtózatos ironia, de e pillanatban áldám a szük alkalmatosságot, mely kényszeríti a bennlőket, hogy akaratlanul egymáshoz simuljanak.

A társalgást hölgyem kezdé meg.

Képzoljék önök, én, a ki soha még álomban se' éresztek meg egyetlen német szót se, most Goethe nyelvéen kezdtem konverzálalni.

Izzadtam keményen, végre már csak jelek által válaszoltam, melyeknek megérthetőségében társnőmet a kocsiban uralkodó sűrű homály tetemesen akadályozá.

Utójára is megszánt s ő kezdett el magyarul beszélni.

Elmondá, hogy ő igen félt volna egyedül hazatérni.

Én nagyban helyeslém, hogy bizony ez egy ilyen gyöngéd hölgyre nézve nagyon kockázatos vállalat volna.

Aztán felhozott egy esetet, mikor ő egy másik nő s fivérével volt kénytelen gyalog haza jönni.

— Nagyon féltünk! Végre is egy szembejövö katonát kértünk föl, hogy védelmezzen s ez el is kísért.

Bocsánat, de ez eredeti dialektus hü reprodukálása túlhaladja szerény philológiai ismereteim körét.

— Ah valóban! — vetem közbe szórakozottan. — Levagias katonal!

— Bocsánat, gyalogos volt.

Paff voltam.

Erre a viczcze nem valék elkészülve, ennyi szellem egy paprika-utcai némbenben. Ez sok.

— Pompás! kiálték fel kitörö kacajjal.

— Mi tetszik? fordul hozzám, csodálkozva epileptikus kedvrohamom fölött.

— Pardon! Megfelekedém pillanatra s valamit kitünö ötlet jutott eszembe, — mentegetőztem s a szörnyü csalódás boszankodásával mormolám:

— Hm, hát komolyan mondta! —

S a zavaromat elpálastolandó, kedves férjére tereltem át a diskurust. Résztvevő kobbellel tudakozódtam drága egészsége felől.

— Oh, ő már idős ember, tul van az ötvenen.

— Valóban? viszonzám. Igazán, nagysádat inkább lányának vélné az ember, hiszen még alig lehet 22—23 éves. — Akkor még nem voltam tisztán, hogy ugy hozzávetőleg mennyit találtam fülleneni a bók rovására s így elhihetik, hogy nem pirultam.

— Csalódik, én már a 25-ikbe jarkom.

(Utólagos glossa: Azt hiszem, bár a sűrű homály s az irigy fátyol miatt nem állithatom biztosan, hogy Dulcineám elpirult, legalább hangja e kolossális bicezelés kimondásakor mintha kissé remegett volna.)

Időközben azon kellemetlen fölfedezésre jutottam, hogy társnőm, ej hogy is mondják csak? — igen! kissé tul erőlyesen lélekzik, ami végtére is nem éppen karakter hiba, de én istenem ki tehet róla, az illuziót bizony nagyon megcsappantja.

Társalgás közben előhoztam neki, hogy 4 hó alatt épp most vettem ki az 5-ik lakást, mire ömegjegyzé, hogy náluk is lakott egy tiszteletbeli egyetemi polgár, valami patyikus, és pedig két egész esztendőig.

— Nem csoda, — mondam én, — akinek ilyen bájos s szeretetre méltó háziasszonya akad.

Megköszönte a szentem a vaktában elröppentett bököt.

Az eszme társulás törvényének alapján eszembe jutott, hogy milyen jó volna nekem, ha oda mennék lakni.

Végre no megérkezünk.

▲ az asszonyosság mutyiban akarja kifizetni a kocsist, én természetesen nem engedtem.

A kis cseléd megrázta a csengetyüt, én kifizetem a kapupénzt s az asszony, fölszólítva, hogy „legyen szerencsém!” berebben az ajtón, s fölreppen a lépcsőkön.

Másnap délelőtt, már mint ma, pontban 1/4 12-kor kicsipre erősen, bérkocsiba vetém magam s hetykén hajtattam a tett helyére.

Fürgén, mintha robotból végezném, vagy fogadásból futnék, ugrálok föl a lépcsőkön, hármát, négyet lépve át egyszerre.

III. em. 99. ajtó. Irtózatos. Átbotorkázok két harapható sötétségű folyosón s a harmadiknak végén elértem nyaktörő utazásom Mekkáját.

Megrázom a csengetyü drótjára kötött madzagot.

A tegnapi kis cseléd nyitja ki az ajtót.

— Ó nagysága?!

— A tensasszony a konyhában van.

— E pillanatban kilépett a konyhából egy ragyás, duzzadt arczu, szurtos, 40 és 50 év között lavirozó asszonyosság, s megpillantva engem, a tegnap esti ismeretlen szemérmes falsch hangján kezdé sipegni:

— Ah, ön az uram!

— Nem! akarám ordítani, de torkom akadt a szó, egy pillantással észrevéve, hogy hiszen mi tegnap este abban a fatális comfortable-ban igazában hárman voltunk.

— Bocsánat asszonyom, de egy hirtelen széddülés!

— Ah, szegény fiatal ember; Zsófi hamar eczetet! S résztvevőleg simogató meg hideg veritéket gyöngyözö homlokomat.

— Ne érintsen, mert én rugok, harapok, megvagyok vadulva, — s kiszakasztva magam karjaiból rohantam le kalap nélkül az utcára.

— Hajts, hörgém a bérkocsinak. — Vágtass! Ne törődj te a Szluha-rendelettel...

* * *

— Ime uram! végzé X. barátom ez elbeszélés-két, amint éppen a Kárász-utczában ögyelegtünk. — Ez az én tegnapi kalandom.

— A deficit tetemes növekvésén kívül még az a hasznom van, hogy okultam. Kijózanódtam teljesen kijózanódtam s esküszöm önnek, ez volt az én viszvonhatatlanul legeslegutolsó kalandom, nem csal engem maga után szoknya suhogása soha, mig a világ!

— De bocsánat! — folytatá, kivonva karját az enyimből s rohamléptekkel elsietett.

— Az a kis sökte ott, látja, abban a csillogó fekete atlasz szoknyában, roppant subtilis egy falat.

Figaró.

Farsang.

A tornabál.

Elég csendes Szegeden a farsang. Valamikor — nem olyan régen — egy farsangon hat-hét nagy bál volt. Az idén ugyán szik, nem lesz több háromnál. Ezekből kettő már lezajlott, az egyik fényesen a másik kevesebb sikerrel. És talán azért nem volt népes a második bál, mert a közönség a — harmadikba készül.

Ez a torna-bál.

Ma már nem aggódhatik a 40 gavallér rendező a bál sorsán. Hatalmas reklámja van a tornabálnak. Tudva van a szülők előtt, hogy ezen bálon minden házasulandó ifju részt vesz. A torna-egylet tagjai közt van mondjuk: 100 parthieképes képes fiatal-ember. Pedig esetleg több is van. Ez nagy dolog. Ez nem megvetendő állapot egy bálon. Önök azt jól tudják, tisztelt szülők. A kisasszony-lányok részére oh mily gyakran a boldogság utja az, mely egy ilyen bálba vezet, melyet egy egész sereg házasulandó ifju rendez.

És meg kell végre azt is gondolni, hogy már maholnap vége a farsangnak, itt lesz a bőjt, ez az utolsó nagy bál.

A rendező urak örömmel tapasztalják, hogy a vidék is szokatlanul élénken érdeklődik a bál iránt. Makóról, Szabadkáról, sőt Nagyváradról is lesznek vendégei a bálnak, melyre eddig ezernél több meghívó küldött szét.

A mulató polgárság.

A polgárság farsangja csak ezután lesz vig és zajos. Egymásután következnek a jövő napokban a polgári tánczvigalmak. Csak a polgár őrséget nem látjuk a mulatságot rendezők sorában.

A tánczvigalmak a következő sorrendben követik egymást:

A felsővárosi népkör tánczestélye január 28-án megy végbe a Temesváry-téle vendéglőben. Felsőváros polgári családjainak színe-jára találkozik s vigad rendezesen a népkör tánczmultságain. Kétségkívül most is népes lesz ez a tánczestély.

A közmives- és ács-ifjak január 28-án tartják farsangi báljukat. Még pedig rangosan az Európa-szálló nagytermében. Az iparos-családok találkoznak e bálon. Husz iparos-ifjúból áll a rendezőség, mely mindent elkövet, hogy a tánczmultság népes legyen.

Iparos-bál lesz ezután február 1-én is, amikor az ipartestület børszakosztálya külön rendez táncz-estélyt. Ez is az Európa szállóban tartatik.

A szegedi iparos ifjuság táncz-vigalma az iparobálak közt a legnépesebb s a legélénkebb szokott lenni. Az idén ez a bál február 4-ikén megy végbe az ipartestület házában. Az iparos-családok eladó leányai ezen bálba mennek legszívesebben.

Az alsóvárosi népkör tánczmultságára, mely szintén február 4-ikén tartatik, az alsóvárosi polgárság eleje készül. Aki látni akarja, hogy milyen szépen mulat a nép, jöjjön ide, és nézze meg az alsóvárosi polgárok táncz-vigalmát.

A szegedi gőzmalom munkásai családjaikkal az idén is csinálnak egy takaros tánczmultságot. A feketesás-szállóban bérletk helyiséget. Ez a vigalom is február 4-ikére esik.

Hanem a legnépszerűbb bálak egyike kétségkívül a dohánygyári lányok tánczmultsága lesz. Január 28-án fog megtartatni a Tisza-szálló nagytermében. Nem aféle Kafa-multság lesz ám ez. Azt mondja a meghívó, hogy zártkörű a táncz-vigalom. És mi több, a meghívóra nyomtatott tánczrendben a Kállai-kettős mellett a francia-négyes, típegő s keringő is előkelő szerepet játszanak.

Színház, művészet.

A színész kongresszus.

Az országos színészegylet tegnap kezdte meg Budapesten éves közgyűlését. A színházak 60 képviselője volt jelen az első ülésen, melyen a megalakuláson kívül egyéb nem történt.

Az ülést Ribáry József elnök nyitotta meg rövid beszéddel, a melyben kiemelte, hogy az elmúlt évben két nevezetes mozzanatot mutatkozott az egyesület életében, t. i. először az, hogy a nyugdíj vagyon már most tehát a kijelölt határidő előtt két évvel, elérte az előirányzott 100,000 frt tőkét, sőt azt túl is haladta, — másodsor pedig az, hogy a midőn a király Feleki Miklós alelnököt nemesi rangra emelte, azzal az egyesület egyeteme nyert kitüntetést.

A tetszéssel fogadott beszéd befejezte után az igazolás munkáját kezdték meg. E szerint képviselve van 34 színtársulat; az igazgatók közül jelen van 10, s képviseltette magát 12, tehát az ülés elején igazolva van 65 képviselő.

Ezután elnökké Ribáry Józsefet, alelnökké Feleki Miklóst és Lukácsy Sándort, jegyzökké Deréki Antalt és Káliczky Antalt, a szegedi színtársulat tagját választották meg.

Ezután megalakították a bizottságok. A szegediek közül megválasztották: Egri Kálmán a jelentés vizsgáló bizottságba, Aradi Gerő a kervényi bizottságba és Gonda a javaslattevő bizottságba.

Vegyes hírek.

A czeglédiek Kossuth-ünnepé. Czegléd-ről sürgönyzik jan. 24-iki kelettel: Ma, tizenegyedik évfordulóján azon napnak, midőn a czeglédi mandátumot százas küldötség vitte el Kossuthnak, mint minden évben, nagy ünnepet tartott városunk. Reggel taraczklovések hangzottak s délelőtt tíz órakor egybegyűltek a volt százas küldötség tagjai, kik közül már csak 48 él. A népkör nagy helyisége egészen megtelt közönséggel. Nyújtó Pál ref. tanító biz. alelnök szép beszéddel üdvözölte a jelenvoltagekat. Szomoruan jelenté, hogy ez évben is négy bizottsági tag hunyt el, köztük az elnök: Dobos János ref. lelkész is. Ezután a következő tartalmu sürgöny küldetett Kossuth Lajoshoz:

„Mig lángoló eméd nagy események, szent szabadságharcunk igaz krónikáját írja: Mi imádkozunk erős tested legjobb épiségeért, hogy abban a nemes lélek a legtisztább jellemnek, rendületlen — hazafias elvnek s a fénylő szellemnek tündöklését, ragyogását sokáig bírja. — A szeglédi százas küldötség.“ Elnök jelentése után Hegedüs Károly százas bizottsági tag igen szép s lelkes beszédben fejtegette a bizottság jövő célját. — Ezek után az ünnepély véget ért és a bizottság rendes évi közgyűlése következett, melyen többek között az határozatott el, hogy a százas bizottság az erdélyi magyar és a felsővidéki magyar közművelődési egyesület tagjává lesz „Kossuth-alap“ czímen 100—100 frt alapító díjjal. A gyűlés déli 12 órakor ért véget és utána társas ebéd következett.

— **A felrobbant dinamit-gyár.** Táviratunk jelezte ma az óriási katasztrófát, melyről a következő részleteket közlik: A zurányi dinamit-gyárban a robbanás a gyutacskészítő helyiségben egy munkásnö vigyázatlansága következtében történt; következménye borzasztó volt. A helyiségben dolgozó 13—18 munkás leányokat a robbanás darabokra tépte, tagjaikat úgy kellett összeszedni. A szomszéd községek lakói, akiknek hozzátartozói a gyárban dolgoztak, rémülve szaladtak a szerencsétlenség színhelyére, ahol irtózatoss jelenetek tárultak föl előttük. A halottakon kívül tizenkét munkás leány sezesült meg a robbanás következtében. Pobszonyból koporsókat vittek ki a halottak számára. A gyárpület szintén sok kárt szenvedett; ablakai mind összetörték, ennek

következtében a működést megszüntették. A gyutacs-helyiség teljesen légbe repült. A vizsgálatot a rajkai szolgabíró vezeti.

Közgazdaság.

A szegedi takaré- és hitel-szövetkezet 1887-ben.

A szegedi takaré- és hitel-szövetkezet második évi rendes közgyűlését február 2-ikán tartja meg. Az igazgatóságnak az intézet második évi működéséről szóló jelentését, mely a közgyűlés elé terjesztetik, a következőkben közöljük:

Intézetünk II. üzletéről van szerencsénk jelentésünket a következőkben előterjeszteni.

Lefolyt évi működésünkre nézve ugyanazon irányelvek vezéreltek bennünket, melyekre intézetünket alapítottuk, melyeknek megvalósítására a múlt évben is törekedtünk. Lényegesen befolyásolta azonban működésünkre eredményét azon körülmény, hogy még mindig a kezdet nehézségeivel kellett megküzdenünk, továbbá a kedvezőtlen helyi gazdasági viszonyok és különösen az általános pénzügyi állapotok, melyek nem ritkán — habár csak rövid időre is — komolyan feltartóztatták intézetünk rendszeres működését.

A lefolyt év elején és végén a bizonytalan politikai helyzet a legnagyobb tartózkodást tette szükségessé. Köztudomásu, hogy a háborus hírek a pénzpiacra mily közvetlen, döntő hatással vannak és az imént észlelt abnormális viszonyokkal szemben bizonyára a legszigorubb ovatosságot kellett követnünk, hacsak a vezetésünk alatt álló intézetet a véletlen és eshetőség játéka tenni nem akartuk.

Nagyon természetes, hogy e fontos körülmény jelentékeny arányban — néha heteken keresztül — megakasztotta munkálkodásunkat. Ugyanez évben a helyi gazdasági viszonyok is lehetőleg komor képet nyújtottak.

Azon mindegyre nagyobb és intenzívebb arányban felmerülő bajokhoz, melyek a helyi kereskedelem pangásában, v gysis az általános üzlettelenségben nyilatkoznak, amelyek városunk ujjaépítése óta úgy látszik, kronikus bajokká váltak, hozzá szegődött még a mezőgazdasági válság is.

Egyes államok által részben csak most behozott, részben már előbb ismételtlen föl-emelt gabna- és liszt-vámok oly csapást mértek mezőgazdaságunkra és ezzel a termelőkre, ami valósággal kétségessé tette a gabnatermelés jövedelmezőségét. Az olcsó gabona-áraknak természetesen végzetes kihatása volt az egész üzletvilágra és míg normális időben az aratás és cséplés ideje után rendszerint az üzletforgalomnak egy új aerája szokott következni, addig az utóbbi évben az e téren várható eredmény-nyel szemben csak újabb visszaesést tapasztaltunk.

Nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy a helyi pénzpiacot nagyobb mérvű megrázkódattatás érte azon fizetés-megszüntetések által, melyek az év derekán következtek be, és melyek érzékeny veszteséget róttak a helybeli pénzvilágra.

A mi intézetünk is érintve volt a Krausz testvérek cég csődbejutása által, ami azonban legkevésbé sem befolyásolta intézetünk zavartalan működését és szövetkezetünknek mind örvendetesebb arányban tapasztalható lendülete remélünk engedi, hogy annak legcsekélyebb nyoma is csakhamar el fog enyészni.

Ebbeli előadásunk igazolására a Krausz-féle ügy állását a következőkben adjuk elő: A Krausz testvérek cég csődbejutásakor 9000 frttal voltunk érdekelve, mely összegből eddig 3400 frt befolyván, a hátralékra nézve most folyamatban lévő egyezkedési alkudozások alapján alapos kilátásaink vannak, mikép veszteségünk a lehető minimumra fog redukálódni.

Ha mindezen általában kedvezőtlen gazdasági és pénzügyi viszonyokat szem előtt tartjuk, úgy önkénytelenül azon meggyőződésre kell jutnunk, hogy az itt kimutatott

üzlelforgalom és eredmény, melyet nem akarunk fényesnek, káprázatosnak nevezni, de azt hisszük, hogy a józan szolid kiválmaknak tökéletesen megfelel, ez eredmény csakis úgy volt elérhető, hogy első sorban az intézet szervezete bír az ekszisztencia és az egészséges továbbfejlődés minden alapfeltételével, hogy másodsor a kellő buzgósággal és körültekintéssel jártunk el intézetünk vezetésében.

Tavalyi jelentésünkben örömmel konstatáltuk, hogy kezdeményezésünkre a szövetségi intézmény jelesül intézetünk gyökeret vert városunkban, ma már különös megelégedéssel jelezhetjük, hogy a kised csemete már tekintélyes fává izmosult, törzse terebélyes galyakkal ékeskedik és élvezhető gyümölcsöket nevel.

A közönség intézetünk iránt tanusított feltétlen bizalmának kétségbevonhatlan jele, hogy részbetéti tőkénk a lefolyt évben megkétszereződött, hogy takarékbetéteink szintén majdnem megkétszereződtek.

Mindezt különösen normális szempontból tartjuk rendkívül kielégítő eredménynek, amennyiben ez az intézetünk iránt táplált közbizalmat a legékebben demonstrálja. Kiválóan sikerült ez által egy kis filléres tőkegyűjtésre célzó részbetéteket, mint a kisebb tőkebirtokosokat intézetünk érdekkörébe vonni. Viszont jelenthetjük, hogy részbetéteink és általában ügyfeleink, minden jogos hiteligényét az egész év folyamán fennakadás nélkül a legnagyobb méltánossággal kielégítettük.

Önkényt következik, hogy az üzlet forgalom és a tőke emelkedésével az üzleti haszon is megfelelő arányban növekedett.

De leghivatottabban igazolják működésünknek eredményét a szám adatok, melyeket következőkben előterjeszteni szívesen csénk van:

I. Betétek.

Részbetéti befizetések.

Részbetét állomány:	
I. A. évszoport 1886. decz. 31.	62386.50
Befizetés 1887. évben	37566.—
Összesen	99952.50
Részbetét állomány:	
I. B. évszoport 1886. decz. 31.	7750.—
Befizetés 1887. évben	7417.—
Összesen	15167.—
Részbetét állomány:	
II. évszoport	77.—
Befizetés 1887.	8895.—
Összesen	8972.—
Befizetés III. évszoport 1887-ben	48.50
Részbetét állomány 1886. decz. 31.	70213.50
Befizetések 1887-ik évben	53926.50
Összes részbetéti állomány 1887. decz. 31.	124140.—
Takarékbetét:	
Állomány 1886. decz. 31.	49163.76
Befizetés 1887. decz. 31.	247743.13
Összesen	296906.89
Visszafizetések 1887. decz. 31-ig	213287.18
Egyenleg 1887. decz. 31.	81819.71
Folyó számla betételt 1887. decz. 31.	80392.27
Visszafizetések 1887. decz. 31.	71213.29
Egyenleg 1887. decz. 31.	9178.98
Összes betéti forgalom	668562.37

II. Leszámitolás.

Váltó tárcza állomány 1886. decz. 31.	94753.11
Leszámitoltatott 1887. decz. 31-ig	1096928.87
Összesen	1191681.98

Lejárt, beváltott és visszleszámitolt váltók	1016182.55
Állomány 1887. decz. 31.	175499.43
Összes leszámitolási forgalom	2113111.42

III. Előleg üzlet.

Értéktárgy kölcs. állomány 1886. decz. 31.	6173.81
Kölcsön értéktárgyra 1887. decz. 31.	7385.77
Összesen	13559.58
Visszafizettetett	6577.70
Egyenleg 1887. decz. 31.	6981.85
Értékpapír kölcs. állomány 1886. decz. 31.	5807.40
Kölcsön értékpapírra 1887. decz. 31.	15081.65
Összesen	20889.05
Visszafizettetett	11512.95
Egyenleg	9376.10
Előleg üzletforgalom	40558.07

IV. Pénztári forgalom.

Egyenleg 1886. decz. 31.	18967.98
Bevételek 1887. decz. 31.	1902649.83
Összesen	1921617.81
Kiadások	1910947.97
Egyenleg	10669.84
Pénztári összes forgalom	3813597.80
A nyereség számlánk szerint tiszta haszon	5705.01
Alapszabályaink 37. §-a szerint 5%-a tartalék alakra levonandó	285.25
Maradt tehát	5419.76
Ehhez jön elmaradt részbetétek utáni haszon	368.05
Összesen	5787.81
Melyből mint 1887-ik évi nyereség	
1601 I. A. évszoport részbetét után á 3 frt	4803.—
301 I. B. évszoporthoz részbetét után á 2.20	662.20
371 II. évszoport után á 85 kr.	315.55
A még fennmaradó 7.06 pedig a jövő évi nyereség-számlára előírni javasoljuk.	
Mult évi tartaléktőkénk volt	2687.55
1885/6. haszon 5%-ka	179.55
Beiratási díjból	304.—
Átiratási	168.—
Késedelmi	174.14
1885/6-iki tartalékalap 4%-ka kamat	117.—
1887-iki haszon 5%-ka	285.25
Igy hát tartaléktőkénk	3915.49

Nyugodt lelkiismerettel mondhatjuk, hogy munkássággal, szorgalommal, ambícióval igyekeztünk feladatunknak megfelelni, és azt hisszük, hogy sikerült az adott mostoha körülmények zsidbasztó befolyásával eredményesen megküzdünk.

Midőn még arra bátorodunk a t. közgyűlést felkérni, hogy a lemondás folytán megürült egy igazgatósági és az alapszabály szerűleg egy kisorsolt igazgatósági tag helyett 2 igazgatósági tanácsos, továbbá 3 választmányi tag választását megejteni méltóztassék — befejezzük ezen jelentésünket és fölkerjük a közgyűlést, hogy a fölolvastató felügyelő bizottsági jelentés alapján az igazgatóságnak és a felügyelő bizottságnak az 1887. üzletévre a felmentvényt megadni méltóztassék.

Szeged, 1888. január 18.

Az igazgatóság.

Éjféli posta.

Országgyűlés.

Budapest, jan. 25.

A képviselőház mai ülésében, melynek első felében gr. Bánffy Béla elnökölt, tovább tárgyalta és el is fogadta az új fegyverekkel való 7 napi gyakorlatra vonatkozó törvényjavaslatot.

Első szónok Bolgár Ferencz volt, ki nek felszólalása tüzetesebb közjogi vitára adott alkalmat. Furcsának találta, hogy a ház olyan fegyver dolgában határozzon, melyről hivatalos tudomása nincs. Az, hogy a delegáció a Mannlicher-fegyver mellett határozott, nem kötelezi a házat, hogy hasonló tegyen. Pulszky Ágost azt vitatta, hogy az, minő fegyverrel láttassék el a honvédség, az adminisztráció és nem a törvényhozás dolga, mert különben minden ágyú és fortifikáció kérdése e házban vizsgálatnék meg. Ugron Gábor szerint, ki hévvel szolt, a honvédség fegyvereit megállapítani a magyar parlamentnek joga van. Fejérváry miniszter nyilatkozata után Thaly emelt szót, ki külön-külön törvényjavaslatot óhajtott volna a szóban levő tárgyban. A kérdés közjogi oldalához szolt még Tisza miniszterelnök és Münnich előadó.

Következett most a költségvetés részletes tárgyalása, melynek során az ugynevezett apróbb tárczák költségei, a belügyminiszterium budgetjéig, megszavaztattak változatlanul.

Az ülés végén Pap Elek a hortobágyi vizszabályozásról interpellált, mire Baross miniszter azonnal meg is adta a választ, mely tudomásul vétetett.

Főszerkesztő: ENYEDI LUKÁCS.

Felolós szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Nyilttér.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazon tisztelt egyleteknek, ugymin' a szegedi polgárórség az iparos ifjuság képző és segélyző egylete, ugy a nagyérdemű közönség és jóbarátaim, kik lelejtethetlen nőm elhunytá alkalmával bánatos szívem enyhítésében oaztoztak s annak végtisztességén megjelentek, fogadják ez uton is hálás köszönetemet.

Juhász György.

Nyilatkozat.

Felédhetlen emlékü nőm elhalálozása alkalmából Gárgyán Márton urnál, mint leginkább ajánlt disz-temetkezési intézet tulajdonosnál rendeltem meg a temetést, mely alkalommal részéről valóban pártolást érdemlő körültekintést, pontosságot és a fényes temetéshez mért oly méltános árföl-számitást tapasztaltam, hogy megelégedésemnek ez uton való kifejezése mellett hasonló szomorú alkalmakkor bárkinek is a legmelegebben ajánlhatom Gárgyán Márton ur disz-temetkezési intézetét.

Kelt Szegeden, 1888. január 24.

Juhász György.

A Szegedet érintő vasutak menetrendje.

Oszták-magyar államvasut.

Bécs—Vercziórova.

Bécsből indul 9 óra d. e. (sz. v.), 8 óra 30 peroz reggo (exp. v.), 10 óra este (sz. v.)
Budapestre érk. 6 óra 4 peroz este (sz. v.), 1 óra 36 peroz d. u. (exp. v.), 6 óra 38 peroz reggel (sz. v.)
Budapestről ind. 7 óra este (sz. v.), 1 óra 50 peroz d. u. (exp. v.), 7 óra 40 peroz reggel (sz. v.)
Czeglédre érk. 9 óra 21 peroz este (sz. v.), 3 óra 4 peroz d. u. (exp. v.), 9 óra 38 peroz este (sz. v.)
Czeglédről ind. 9 óra 36 peroz este (sz. v.), 3 óra 10 peroz d. u. (exp. v.), 9 óra 48 peroz d. e. (sz. v.)
Szegedre érk. 12 óra 58 peroz éjjel (sz. v.), 5 óra 7 peroz este (exp. v.), 12 óra 47 peroz délben (sz. v.)
Szegedről ind. 1 óra 28 peroz éjjel (sz. v.), 5 óra 12 peroz este (exp. v.), 1 óra 10 peroz d. u. (sz. v.)
Temesvárra érk. 4 óra 55 peroz reggel (sz. v.), 7 óra 10 d. este (exp. v.), 4 óra 15 p. d. u. (sz. v.)
Temesvárról ind. 5 óra 45 peroz reggel (sz. v.),* 7 óra 20 p. este (exp. v.)** Személyvonat nem megy tovább.

Ezen vonatokon kívül még a keleti express-vonat minden kedden és szombaton — Bécs—Orsova irányában — közlekedik. Ezen vonatra csakis I-ső osztályu kocsi vannak forgalomban. Szegedre érkezik 7 óra 36 perozkor reggel, indul 7 óra 41 perozkor reggel.

* Személyvonat érkezik Vercziórovára 2 óra 9 perozkor délután.
** Express-vonat érkezik Vercziórovára 12 óra 1 perozkor éjjel.

Vercziórova—Bécs.

Vercziórováról indul 2 ó. 26 peroz d. u. (sz. v.), 3 ó. 52 p. reggel (exp. v.)
Temesvárra érkezik 9 óra 8 peroz este (sz. v.), 8 óra 39 p. reggel (exp. v.)
Temesvárról ind. 10 óra este (sz. v.) 8 óra 47 p. reggel (exp. v.), 11 ó. d. e. (sz. v.)
Szegedre érk. 1 óra 22 p. éjjel (sz. v.), 10 óra 43 p. d. e. (exp. v.), 2 óra 15 p. d. u. (sz. v.)
Szegedről ind. 1 óra 40 p. éjjel (sz. v.), 10 óra 49 p. d. e. (exp. v.), 2 óra 35 p. d. u. (sz. v.)
Czeglédre érk. 4 óra 56 p. regg. (sz. v.), 12 óra 51 p. d. u. (exp. v.), 5 óra 51 p. d. u. (sz. v.)
Czeglédről ind. 5 óra 6 p. regg. (sz. v.), 12 óra 56 p. d. u. (exp. v.), 6 óra 8 p. d. u. (sz. v.)
Budapestre érk. 7 óra 20 p. reggel (sz. v.), 2 óra 10 p. d. u. (exp. v.), 8 óra 8 p. este (sz. v.)
Budapestről ind. 9 óra 25 p. d. e. (sz. v.), 2 óra 30 p. d. u. (exp. v.), 9 óra este (sz. v.)
Bécsbe érkezik 6 óra 15 perozkor este (sz. v.), 6 óra 56 p. este (exp. v.), 5 óra 40 p. reggel (sz. v.)

Ezen vonatokon kívül még a keleti express-vonat minden hétfőn és csütörtökön — Orsova—Bécs irányában — közlekedik. Ezen vonatra csakis I-ső osztályu kocsi vannak forgalomban. Szegedre érkezik 6 óra 32 perozkor reggel, indul 6 óra 58 perozkor reggel.

Magy. kir. államvasutak.

Szabadka—Szeged.

Szabadkáról ind. 5.36 regg., 2.35 d. u., 6.30 este.
Páliscsól ind. 5.56 regg., 2.55 d. u., 6.49 este.
Szegedre érk. 7.16 regg., 4.18 d. u., 8.06 este.

Szeged—Szabadka.

Szegedről ind. 8.— reggel, 11.44 d. e., 8.50 este.
Páliscsól ind. 9.16 reggel, 1.02 d. u., 10.17 este.
Szabadkára érk. 9.34 reggel, 1.20 d. u., 10.36 este.

Nagyvárad—Szeged.

Nagyváradról indul 9.26 d. e., 7.16 este.
Gyuláról indul 1.11 d. u., 10.24 este.
Csabáról indul 2.47 d. u., 3.53 éjj.
H.-M.-Vásárhelyről indul 7.10 este, 6.51 regg.
Szegedre érkezik 8.26 este, 7.50 regg.

Szeged—Nagyvárad.

Szegedről indul 7.51 regg., 5.— d. u., csak Csabáig.
H.-M.-Vásárhelyről indul 9.34 reggel, 6.41 d. u.
Csabára érkezik 1.35 d. u., 10.11 éjjel.
Csabáról indul 2.42 d. u., 4.03 éjjel.
Nagyváradra érkezik 8.50 este, 8.56 regg.

Omnibusz-vonatok.

Budapest—Szeged.	Szeged—Budapest.
Bpestről ind. 12 ó. délben.	Szegedről indul 5.10 regg.
Kistelekről ind. 5.58 d. u.	Szatymazra érk. 5.50 regg.
Szatymazról ind. 6.27 d. u.	Kistelekre érk. 6.19 regg.
Szegedre érk. 7.07 este.	Budapestre érk. 12.29 d. u.
Szeged—Temesvár.	Temesvár—Szeged.
Szegedről indul 3 ó. d. u.	Temesvárról ind. 6 ó. regg.
Valkányra érk. 4.07 d. u.	N.-Kikindáról ind. 7.59 regg.
N.-Kikindára érk. 4.47 d. u.	Valkányról ind. 8.41 regg.
Temesvárra érk. 6.44 este.	Szegedre érk. 9.48 d. e.

9396/887. tlkvi sz.

38

Árverési hirdetményi kivonat.

A szegedi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szőri Mihály s társainak a végrehajtási árverés joghatályával bíró önkényes árverés iránti ügyében a szegedi kir. törvényszék területén levő, a gyevi határon fekvő, a szegedi 13,249. sz. tjkben + 30,481. hrsz. a. jegyzett 216¹⁰⁰¹/h. tanya földre az árverést 3999 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi április hó 25-ik napján d. e. 10 órakor a Szegedi kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10%-át, vagyis 399 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

Kelt a szegedi kir. tszék mint tlkvi hatóságnál 1888. évi január hó 10-ik napján.

Kutassy, kir. tszéki bíró.

Mely cigarettapapír a legjobb?

Ezen, minden cigarettázóra nézve nagyon fontos kérdés már a legkétségtelenebb módon bebizonyult.

Nem üres reklám, hanem elsőrendű tudományos személyiségek által összehasonlított vegyelemzések alapján a forgalomban előforduló jobb minőségű cigarettapapírok között a

„Les dernières Cartouches“

Braunstein Frères gyárából

Páris, 6. Boulevard Exelmans,

mint jóval könnyebb és legjobb cigarettapapír elismertett. Mivel ez már többi közt Dr. Pohl tanár által a bécsi vegytani egyetemen, Dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegyiszerleti állomás főnöke által megállapított 1887. július hóban. Dr. Soyka Hygienia-tanár által a prágai ném. egyetemen egészségügyi szempontból újabb összehasonlító vegyelemzést a lehető legfényesebb eredmény koronázta, amennyiben a „Les dernières Cartouches“ cigarettapapír 28 74%-kal könnyebb, és hogy a dohányfüstből 28-77%-kal kevesebb idegen alkotórészt tartalmaz, mint a többi vegyelemzett papír. — Valódi csak azon papír, melynek etiquettje mellékelt rajzhoz hasonló és Braunstein Frères czéget viseli.

A gyár cigarettapapírjainak és cigarettahüvelyinek nagyban elárúsítása végett

708

Braunstein Frères

saját czége alatt Bécsben, IX. ker., Negerlegasse 8. sz. a. raktárt nyitott, továbbá kapható minden nagyobb ilyenmű cikket árusító kereskedőknél.

A „Szegedi Takaré- és Hitelszövetkezet“ 1887. évi zárszámadása.

VAGYON.

MÉRLEG-SZÁMLA.

TEHER.

Pénztár:				Részbetétek:				
készlet		10669	84	I. A) évesoport	99952	50		
Váltó-tárca:				I. B) „	15167	—		
állomány		175499	43	II-ik „	8972	—		
Előlegek:				III-ik „	48	50	124140	—
értékpapír után	9376	10		Tartalék-alap:				
értéktárgy után	6981	88	16357	egyenlege			3630	24
Értékpapírok			11804	95	Átmeneti kamatok:			
Adósok:				1888. évre			1331	—
előre beváltott váltók	4838	23		Pénzbetétek:				
fedezett tartozások	7614	85		takarékbetéti hönnyekre	81619	71		
óvadék	1200	—	13653	folyó számlára	9178	98	90798	69
Leltár:			2616	—	Hitelezők:			
				követelése			1650	74
				Nyeremény 1885/6. évről:				
				I. A) évesoport	3071	90		
				I. B) „	273	70	3345	60
				Nyeremény;				
				1887-ik évre			5705	01
			230601	28			230601	28

TARTOZIK.

VESZT- ÉS NYER-SZÁMLA.

KÖVETEL.

Kamatok:				Mult évi tiszta nyereség maradv.			66	80
takarékbetétek után	1979	33		Kamatok:				
folyó számla után	257	94	2237	váltók után	14235	63		
Tiszti fizetések			3790	—	értékpapír-kölesön után	697	42	
Kezelési költségek:				—	értéktárgy-kölesön után	1019	51	15952
irodai kiadás, bélyeg			1102	17	Dijak:			
Adó:				beszerzések után	14	38		
egyenes és városi			1350	—	törlesztések után	25	15	39
Berendezések 10% leírása			290	85				
Házbér			600	—				
Tőke kamat adó								
takarékbetétek kamatai után			216	15				
Jótékonyozás			30	—				
Különfélékért			737	44				
Nyeremény:								
1887. évben			5705	01				
			16058	89			16058	89

Szegeden, 1887. december hó 31-én.

Fischer Mihály, vezérigazgató.

A hönnyelésért: Deisi Béla.

Ezen mérleg-, vesz- és nyer-számla megvizsgáltatott és az intézeti fő- és mellékkönyvekkel egyes és összes tételeiben megegyezőnek találtatott.

Szegeden, 1888. január hó 25.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Fajka János,
felügyelő biz. elnök.Neubauer József,
felügyelő biz. tagGrossnitz Simon,
felügyelő biz. tag